

παράλληλοι ἀποθήκαι. Μετακομίσεως καὶ μία ἀποθήκη τοῦ Αὐστριακοῦ. Ὁ μεταξὺ τῆς εἰσόδου καὶ τοῦ ἐλεγκτηρίου γῶρος θὰ γίνη ὑελοσκέπαστος. Θὰ στρωθῇ δὲ τὸ ἔδαφος ἐκ σιδηρῶν ράβδων ἢ μᾶλλον σιδηροδρόμου διὰ νὰ κυλίω-
ται εὐκόλως ἐπ' αὐτοῦ τὰ κάρρα. Εἰσήχθη καὶ ὁ νεωτερι-
σμός τοῦ χωρισμοῦ τοῦ τελωνειακοῦ ἐλέγχου τῶν ἀπο-
σκευῶν τῶν ἐπιβατῶν· ὅλα θὰ γίνωνται εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ
τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ὅπου θὰ ἐδρεύῃ καὶ ὁ δημοτι-
κὸς φόρος εἰς ἐπὶ τούτῳ κατάστημα διηρημένον εἰς αἰθουσαν
διαμονῆς καὶ αἰθουσαν ἐλέγχου. Ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς ἐξα-
λείπει μίαν ἀσχημίαν ἥτις πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ξένων
μᾶς παρουσίαζεν αὐτόχρομα ἀγρίου. Συγχαίρομεν διὰ τὰ
μικρὰ αὐτὰ τὸν μικρὸν μας φίλον κ. Καλλιγῆν.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι οἱ κλητῆρες μισθοδοτοῦνται ἢ διὰ νὰ λιμο-
κτονῶσιν ἢ διὰ νὰ κλέπτωσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐλεει-
νὸν μισθὸν τῶν δὲν πληρόνουνται τακτικά. Οὕτω δὲν θὰ
μᾶς πιστεύσητε, ἐάν σᾶς εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν
ἀκόμη τὸν μισθὸν Ὀκτωβρίου. Ὑπάρχει λοιπὸν συστηματι-
κὴ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξαχρείωσιν τῶν ἀστυ-
νομικῶν κλητῆρων.

Ὁ φίλος νέος κ. Ἰωάννης Πολέμης, τοῦ ὁποῦ ποιεῖται
καὶ τινες ἀπόπειραι ἐκρίθησαν εὐμενῶς, ἀναγγέλλει τὴν ἐκ-
δοσιν *Ποιήσεών του*, πιστεύομεν δὲ ὅτι θέλουσι τὴν ἐνθαρ-
ρῦναι οἱ φίλοι τῶν πτήσεων ἐν ἀτμοσφαίρᾳ αἰσθημάτων
καὶ ἀδρῶν ἐντυπώσεων.

σθανώτρια νεκρῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δύο ταῦτα ἐπαγγέλ-
ματα ἀντέφασκον πρὸς ἄλληλα, ἔχασε μετ' ὀλίγον τὴν πε-
λατεῖαν τῆς καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἐγγὺς τοῦ χωρίου τῆς
γυναικεῖαν Μονήν. Κατορθώσασα δὲ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς
εὐνοίας τῶν παροδικῶν δεσποτῶν τῆς νήσου, ἐνεκα τῶν
ἐκδουλεύσεων ἃς ὑπέσχετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσφέρῃ, προή-
χθη εἰς Ἡγουμένην. Καὶ ἦτο μὲν ἐνάρετος μοναχὴ, ὡς ἡ
φήμη ἔλεγεν, ἀλλ' ἡνάγκαζε τὸν ἐν τῇ Μονῇ ἐφημέριον νὰ
μνημονεύῃ ἐν ταῖς τελεταῖς ὅτε μὲν τὸν Πατριάρχην τῆς
Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε δὲ τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης. Τοῦ-
το ἐνόμιζεν ἔργον ἐντέχνου πολιτικῆς.

Ὅτε ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἐπαύλεως ἡ μήτηρ Φηλικίτη, ἡ
Αὐγούστα ἐκλείσθη εἰς τὸν θάλαμόν της καὶ ἔκλαυσεν ἵνα
ἀνακουφισθῇ. Ὑστερον, ὡς νὰ τῇ ἐπῆλθεν ἰδέα τις, ἠγέρθη
καὶ ἐξῆλθεν. Ἐλαβε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν εἶχε βαδίσει κατὰ
τὴν παρελθούσαν νύκτα, καὶ ἀνέβη εἰς τὴν αὐτὴν ἑπαλξιν
τοῦ κόμηντος Πραγότση. Ἐμεινεν ἐνταῦθα παρατηροῦσα τὸ
ἔδαφος τοῦ ἀνδῆρου, ὡς νὰ ἀπῆτει ἐξήγησίν τινα παρὰ τῶν
ψυχρῶν λίθων, ἔπειτα ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ καὶ ἐβύβισε
τὸ βλέμμα εἰς τὸ κατωφερὲς τοῦ κρηνοῦ. Τί ἐσκέπτετο;
τί ἐμελέτα; Περιεπάτησεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ δώματος.
Εἶχε τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸ
βλέμμα τεταπεινωμένον πρὸς τὸ ἔδαφος. Οὐδ' ὕψωσεν ἐπὶ
στιγμὴν τὰ ὄμματα ὅπως θεωρήσῃ τὸ πέλαγος ἢ τὸν οὐρανόν.

Μεγαλοπρεπὴς ἦτο ἡ θεὰ ἀπὸ τοῦ ὕψους τούτου. Τ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΦΟΡΟΣ (ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ)

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 15 Νοεμβρίου.

Διεύθυνσιν ἐφημερίδος «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ».

Ἀθήνας

Καταχωρίσατε παρακαλοῦμεν εἰς πρῶτον ἐκδοθησόμενον
φύλλον ἐφεξῆς τηλεγραφήματα ἅτινα ἀπεστείλαμεν

Κύριον Λεωνίδα Δεληγεώργην

Βουλευτὴν Μεσολογγίου.

Προτάξατε στῆθος κατὰ ἀδίκου φορολογίας καπνοῦ.
Πατρίς εὐλογεῖ ὄνομά Σας.

(Ἐπονται πεντήκοντα ὑπογραφαί)

Ἀπάντησις Λεωνίδα Δεληγεώργη

Ἀναστάσιον Βερέτην

Μεσολόγγιον

Τηλεγράφημα ἔλαβον. Βεβαιώσατε καὶ ἄλλους ὅτι θέλω
πράξαι, ὅτι δύναμαι ὑπὲρ δικαίων ὑμῶν.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΙΗΣ.

Λεωνίδα Δεληγεώργην

Βουλευτὴν Μεσολογγίου

Ἀθήνας.

Ἐλαβον τηλεγραφικὴν ἀπάντησιν Σας καὶ εὐγνωμονοῦ-
μεν διὰ προθυμίαν ἣν ἐπεδείξασθε πρὸς ὑπεράσπισιν δι-

ὑψος τοῦ κατηρεφοῦς κρηνοῦ, ἡ κυανὴ θάλασσα μειδιῶσα
καὶ παίζουσα ἐνίοτε ἐπὶ τῶν βράχων παρὰ τὸν αἰγιαλόν,
μυστηριώδης, βαθεῖα καὶ ἀκαταμέτρητος ἐν τῷ πελάγει. Ἡ
ἀπορροῇ καὶ τραχεῖα ἀκτὴ ἐξαπλουμένη παρὰ τὴν βάσιν
τοῦ πύργου, κατάφυτοι καὶ χλοάζοντες λόφοι περὶ καὶ
ἀντικρῦ. Ἐντεῦθεν τὸ δάσος, ἐκεῖθεν τὰ ὄρη, ἐκατέρωθεν
ἡ θάλασσα, ἀνωθεν ὁ οὐρανός, πανταχόθεν τὸ ἀπειρον!
Ἦτο τὸ ὑψηλὸν μεμιγμένον ἐν συμπλέγματι μετὰ τοῦ χα-
ρίεντος καὶ τοῦ ἀγρίου.

Καὶ ὅμως ἡ Αὐγούστα δὲν εἶχε πλέον βλέμματα ἵνα ἴδῃ
ταῦτα.

Ἦτο προφανές ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός της ἡ ἐντύπωσις τῆς προλαβούσης νυκτός.

Κατέβη βραδέως τὴν κλίμακα καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θά-
λαμόν της.

Προσεκάλεσε τὴν Σεντίναν καὶ τὴν ἐπεμψε νὰ καλέσῃ
τὴν θυρωρὸν παρ' αὐτῇ.

Ἡ γραῖα Μανὼ ἤλθε χολαίνουσα καὶ γογγύζουσα. Ἐλα-
βε δὲ πρῶτη τὸν λόγον καὶ εἶπε πρὸς τὴν Αὐγούσταν.

— Τί μὲ θέλει ἡ κυρία μου; Εἴμπορῶ ἐγὼ γρηῃ γυναι-
κα νὰ ἀναβαίνω τὴν σκάλαν τῆς κυρίας της;

— Γραῖα Μανὼ, τῇ εἶπεν ἡ Αὐγούστα λίαν προσηνῶς,
χθὲς τὴν ἐσπέραν δὲν σοὶ εἶπα, νομίζω, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ
μοὶ ἀναγγείλῃς τὴν ἐπάνοδον τοῦ κυρίου σου, εἰς ὅποιαν-
δήποτε ὥραν καὶ ἂν ᾔθελε φθάσει;

καίων μας. Ἐπαναλαμβάνοντες θερμὰς παρακλήσεις ὑμῶν ἐπικαλούμεθα τὴν εὐφυῶ καὶ νομικὴν προστασίαν σας ὑπὲρ δικαίων μας ἐν τῇ Τριῇματι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἐπαναληπτικὴ αὕτη αἰτησίς μας θὰ ἔχῃ αἰσιώτατον πέρασ, ὑποστηριζόμεθα εὐσεβάστως.

(Ἐπονται αἱ ἄνω ὑπογραφαί.)

Οἱ φίλοι σας

Ἀναστάσιος Βενέτης, κλπ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

εἶδε καθ' ὁδὸν στρατιώτην φέροντα ἀνὰ χεῖρας βαρεῖαν κάλαθον πλήρη ὀψωνίων. Τὸν προσεκάλεσε καὶ ἐσημείωσε τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ οὗ ὑπηρεσίαν ἐξετέλει ὁ ταλαιπώρος στρατιώτης.

Ὁ βασιλεὺς φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῇ *Μη Χάρεσαι* δημοσιευθέντα πολυθρύλητα ἄρθρα : "*Ἀν' ἡμῖν Βασιλεῦς*, τὰ ὁποῖα καὶ σπουδαίως καὶ ἀστείως τοῦ ἔλεγαν ὅτι ὤφειλε νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας τοῦ ταλαιπώρου αὐτοῦ κράτους, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἔλαβε μετὰ σπουδαιότητος.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Βασιλέως νὰ ἐκφράσῃ τὴν βασιλικὴν του δυσαρέσκειαν εἰς ὅλους τοὺς εὐγενεῖς ἀξιωματικούς· οἵτινες μεταχειρίζονται τοὺς στρατιώτας διὰ χαμάλιδες, ὑπηρέτας, νταντάδες, παιδαγωγούς, μαγειροὺς, λούστρους κτλ. εἶναι πρᾶξις ἐκ τῶν ἐπιστημοτέρων καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ μείνουν ἀσυγκίνητοι οἱ κύριοι ἀξιωματικοί, οἵτινες πρὸ παντός ἄλλου δέον νὰ εὐλαβῶνται τὴν βασιλικὴν θέλησιν, ἀφοῦ ἀρχηγός των εἶναι ὁ Βασιλεὺς.

Ἄλλὰ διὰ νὰ καρποφορήσουν τὰ *ἄν' ἡμῖν Βασιλεῦς* ἄρθρα τοῦ *Μη Χάρεσαι*, δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ βασιλικὸς ζήλος εἰς τὸν κάλαθον τῶν ὀψωνίων τοῦ πτωχοῦ στρα-

τιώτου. Πρέπει νὰ ἐκταθῇ εἰς πολλὰ, διότι εἰς τὴν μανίαν αὐτὴν τῶν φορολογικῶν σχεδίων, πιθανὸν ὁ *Αἰὼν* νὰ προτείνῃ φόρον ἐπὶ τῶν ἀργῶν καὶ τότε δὲν ἤξεύρομεν τί γίνεται.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

πρέπει νὰ καλύπτονται καὶ ἄλλα πάλιν ν' ἀποκαλύπτωνται· διὰ τὰ πρῶτα τὸ *βέλο*, ὁ κορσές, τὸ δικτυωτὸν, εἶνε ἀληθεῖς εὐεργεταί· ὁ *Αἰὼν* δὲν συμφωνεῖ εἰς τοῦτο· θέλει ἀποκαλυπτῆρια· θέλει νὰ τοῦ εἴπωμεν—ἐπειδὴ ἐπρότεινε τὴν φορολογίαν τῶν δημοσιογράφων—ὅτι ὑπάρχουν δημοσιογράφοι καὶ δημοσιογράφοι. Θέλει νὰ τοῦ εἴπωμεν, ἐπειδὴ θέλει τὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρον νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ὅτι οἱ οἰκονομολόγοι ποιοῦσι διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας κεφαλαίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀργῶν, τοῦ μὴ ἐχόντων καμμίαν σχέσιν μετὰ τοῦ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου ἢ τῆς πένας σου ἢ τοῦ ἐγκεφάλου σου φαγεῖν τὸν ἄρτον σου· ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ φορολογηθῶμεν ἡμεῖς καὶ αὐτὸς ἐξ ἴσου καὶ καθ' ἡν περίπτωσιν ἔχομεν ἴσα κέρδη, διότι ἡμεῖς μὲν τρεφόμεθα ἐκ τῶν ἀγώνων ἡμῶν, καταβαλόντες εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν μας ἐργασίαν μόνον, ἐνῷ αὐτὸς τρέφεται ἐκ τῶν κεφαλαίων τὰ ὁποῖα ἄλλοι τοῦ κατέβαλον· καὶ δι' αὐτὸ ἡ μὲν ἐπιχειρήσις αὐτοῦ εἶνε παχεῖα, ἡ δ' ἐπιχειρήσις ἡμῶν εἶνε ἰσχνή. Καὶ διότι ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν του ἀνεμίσχθησαν ἀμαρτωλὰ κεφάλαια, διὰ τοῦτο ὑπερασπίζεται ἀμαρτωλὰς ἰδέας.

Οὐχ' ἤττον καὶ ἡμεῖς δεχόμεθα νὰ φορολογηθῶμεν ἄλλα, τελευταῖοι· θὰ φορολογηθοῦν πρῶτα ὅλοι οἱ πάτρωνες τοῦ *Αἰῶνος*, ἔπειτα ὁ πάτρων *Αἰὼν* καὶ τελευταῖοι ἡμεῖς.

— Εἴξευρα ἐγὼ τί ὦραν ἤθελε νᾶλθαι ὁ κύριός μου; εἶπεν ἡ γραῖα Μανώ. Καὶ πῶς ἤμπορούσα ἐγὼ νὰ τὸ εἴπω τῆς κυρίας, ἀφοῦ δὲν ἤξευρα. Καὶ πῶς μὲ ἐνοχλοῦν ἐμὲ, γραῖαν γυναῖκα, καὶ δὲν ἔχω μίαν ὦραν ἡσυχίαν, καὶ ὅλα εἰς τὸ κεφάλι μου ξεθυμαίνουν, καὶ ἔχω καὶ τὸν πλευρίτην τὸν γέρο-Μάνον, ὁποῦ ἐγῆρασε, καὶ δὲν εἶναι διὰ τίποτε, καὶ μὲ κατεδίκασε ἡ Μοῖρά μου νὰ ἔχω τέτοιον πλευρίτην...

— Τί λέγεις, γραῖα Μανώ; ἐκραξεν ἀνυπομονοῦσα ἡ Αὐγούστα· ἤξεύρεις τί λέγεις; Τὴν εἶχες προσχεδιασμένην αὐτὴν τὴν φλυαρίαν;

— Δὲν εἴξεύρω ἐγὼ τίποτε, εἶπεν ἡ γραῖα. Καὶ ἄς μὲ ἀφάνουν ἡσυχῇ, μὲ φθάνουν αἱ ἀμαρτίαι μου, καὶ ἄλλα ἡ ῥάχη μου δὲν σηκώνει.

— Τί σὲ λέγω ἐγὼ, καὶ τί μὲ λέγεις σύ! ἐκραξεν ἡ Αὐγούστα. Ἐγὼ σοὶ εἶπα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔλθῃς νὰ μ' εἴπῃς εἰδήσιν, ὅταν ἐφθασεν ὁ σύζυγός μου, καθὼς σοὶ εἶχα παραγγεῖλει, ἀλλὰ δὲν ἦλθες.

— ἤμπορούσα, ἐγὼ, γραῖα γυναῖκα, νὰ φέρω τὴν εἰδήσιν τῆς κυρίας; Καὶ ποῦ ἤξευρα ἐγὼ πότε ἤθελε φθάσει τὸ πλοῖον! Καὶ ἔχω τόσην ζάλην, τόσην σκοτούραν εἰς τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡμέραν νύκτα ἡσυχίαν δὲν ἔχω...

— Ἀλλὰ πάλιν! ἐτρελλάθης, γραῖα Μανώ! κάμεις πῶς δὲν ἐννοεῖς!

— Δὲν ἐννοῶ ἐγὼ! καὶ μὲ φθάνουν οἱ πειρασμοὶ ὁποῦ συντυχαίνω, καὶ τὰ βάσανα ὁποῦ τραβῶ.

— Δὲν ἤμπορούσες τοῦλάχιστον νὰ εἴπῃς εἰς τὸν σύζυγόν μου νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸν κοιτῶνά μου; Σοὶ εἶχον εἰπεῖ ρητῶς ὅτι οἰκνῶ ὅποτε ὦραν καὶ ἂν ἐπανήρχετο, εἴτε ἔξυπνος ἤμην εἴτε ἐκοιμώμην, ἐπεθύμουν νὰ μάθω εὐθὺς τὴν ἀφίξίν του.

— Δὲν εἴξεύρω ἐγὼ τίποτε· καὶ ἔχω μεγάλην ταραχὴν καὶ φουρτούναν εἰς τὸ κεφάλι μου, καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ λυπηθῇ, διότι εἶμαι γραῖα γυναῖκα. Ἐχω καὶ τὸν πλευρίτην τὸν ἄνδρα μου, ὁποῦ δὲν ἀξίζει οὔτε δι' ἓνα πράσον, καὶ τρώγει ἔτοιμα, καὶ ποτέ του δὲν σιεῖται ἀπὸ τὸν τόπον του. Χρειάζεται μοχλὸς διὰ νὰ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ τὸν τόπον του.

Ἡ Αὐγούστα ἐνόησεν ὅτι ματαίως ἐπέμενε νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς γυναικὸς ταύτης. "Ὅθεν τὴν ἀπέπεμψε καὶ ἀπηλλάχθη αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

Τὴν ἐπομένην νύκτα ἡ Αὐγούστα κατήχησε τὸν σύζυγόν της, οὗτος δὲ ἀπεφάσισε νὰ ἀποπέμψῃ τὴν ἐπιούσαν τὸν ξένον, μετὰ τῆς γαλέρας ἣν τῷ ἐδώρησεν.

Ὁ Σανούτος ὠσφράνθη τὸν ἀέρα πρὶν ἢ τῷ εἴπωσι τι καὶ μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ Μαύρου ἐπὶ τοῦ πλοίου.

— Ἐνόησες, Μιρχάν, ἐν πράγμα; τῷ εἶπε.